

Nr 620.

Av herr **Allard m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 344, med förslag till förordning om nöjesskatt.

Av Kungl. Maj:ts proposition den 12 oktober 1945, nr 344, med förslag till nöjesskatteförordning framgår enligt bestämmelserna i § 3, att även uppvisningar och tävlingar i icke professionell idrott skola betraktas såsom nöjestillställningar, för vilka — därest inträdesavgift upptages — enligt § 5 i förordningen skall erläggas en nöjesskatt av 15 % av bruttopriset till varje biljett, inberäknat skatten.

Vid upprepade tillfällen och i olika sammanhang har såväl ungdomsvårdskommittén som riksidrottsförbundet yrkat på fullständig befrielse från nöjesskatt för inkomster vid uppvisningar och tävlingar i icke professionell idrott och gymnastik.

I sitt yttrande över 1944 års nöjesskatteutrednings förslag framhåller riksidrottsförbundet bland annat,

att den ojämförligt övervägande delen av till förbundet anslutna föreningar betungas av ekonomiska svårigheter, som utgöra en hämsko på idrottsrörelsens fortsatta utveckling, samt

att nöjesskatten utgör ett av de allvarligaste hindren för en ändamålsenlig sanering av föreningarnas ekonomi.

Dessa uttalanden kunna icke jävas; de kunna bekräftas inom vida kretsar av den idrottsintresserade allmänheten, och nöjesskatteutredningen framhåller för egen del, att det »självfallet» vore särskilt önskvärt, att nöjesskatten icke må inverka »hämmande på sådana tillställningar, som direkt ingå i föreningarnas verksamhet».

Visserligen har Kungl. Maj:t i förordningens § 15 — i överensstämmelse med nöjesskatteutredningen — föreslagit, att uppvisningar och tävlingar i icke professionell idrott och gymnastik skola för varje föreställning åtnjuta befrielse från den del av nöjesskatten, som belöper å ett sammanlagt avgiftsbelopp av 2.000 kr. Men detta är icke till fyllest, även om bestämmelsen medför en lindring för mindre uppvisningar och tävlingar med smärre intäkter.

Föreningarnas ekonomi är nämligen i väsentlig grad beroende av de bidrag, som kunna erhållas genom utdelning av nettoinkomster vid de stora tävlingsevenemangen. Eftersom emellertid nöjesskatten skall utgå efter bruttoinkomsten å varje biljett, blir det kvarstående nettot, sedan alla om-

kostnader för förhyrning av idrottsplats, regnförsäkringar, resor m. m. blivit täckta, ofta nog även vid publikdragande tävlingar så oväsentligt, att bidragen till föreningarna bliva skäligen betydelselösa.

Enär det numera torde vara allmänt erkänt, att den frivilliga idrottsrörelsen genom sina organisationer fullföljer ett utomordentligt betydelsefullt arbete för den svenska ungdomens fysiska och andliga fostran, få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna nöjesskatteförordningen, att inkomsterna av tävlingar och uppvisningar i icke professionell idrott och gymnastik bliva helt befriade från nöjesskatt.

Stockholm den 24 oktober 1945.

Henry Allard.

Gösta Skoglund.

Birger Gezelius.

Folke Jönsson
i Lund.